

ת"פ 60081/12/12 - מדינת ישראל נגד מגדי אבו תאיה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60081-12-12 מדינת ישראל נ' אבו תאיה

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מגדי אבו תאיה

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של חבלה במזיד ברכב (2 עבירות), החזקת סכין (2 עבירות) ואיומים.

א. עובדות כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום, ביום 22/5/12 וביום 25/5/12, בעקבות סכסוך בין משפחת הנאשם למשפחתו של מר נדאל אבו חוסין (להלן: "המתלונן") הגיע הנאשם לאזור מגוריו של המתלונן וניקב שני צמיגים ברכבו של המתלונן.

ביום 29/5/12 הגיע הנאשם לאזור מגוריו של המתלונן בכוונה לנקב שוב את צמיגי רכבו וכן הניח פתק ובו נכתב "נשבע לך שאתה תתחרט יא נדאל, אני אגרום לך לדבר עם עצמך, עד שתבוא אישית להתנצל אלי. בחיי כמו רוח רפאים אני יופיע לך ואני אגרום לך לשלם מחיר. אתה לא מכיר אותי. אכלת חרא יא מכובד, שלום".

בשלב מסוים החל המתלונן ואחרים ששהו עמו לרדוף אחרי הנאשם. במנוסתו, שלף הנאשם סכין ונופף באמצעותה לעבר המתלונן והאחרים.

בהמשך, כשהגיעו שוטרים לעצור את הנאשם, נערך חיפוש על גופו ובארנקו נמצאו 7 להבים של סכיני מנתחים.

ב. טיעוני הצדדים לעונש

בהתייחס למידת הפגיעה בערך המוגן ולנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, סבורה התביעה כי מתחם הענישה לאירוע כולו נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר וכי יש להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר.

מנגד, מציין שירות המבחן את התסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו של הנאשם, היותו אדם נשוי ואב לשני ילדים שפרנסתם עליו, האחריות שנטל, החרטה שהביע, נכונותו לעבור הליך טיפולי וחלוף הזמן מועד ביצוע העבירות, ומבקש להשית על הנאשם עונש של"צ וצו מבחן.

ג. תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 26.5 שנה נשוי ואב לשתי בנות, עובד כמכונאי משאיות במוסך ומתגורר עם משפחתו ביחידת דיור הסמוכה לבית הוריו בסילוואן. משפחת המוצא מונה זוג הורים ו-6 אחים. הנאשם מתאר יחסים תקינים עם משפחתו ועם רעייתו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא בעיות חריגות, ולאחר סיום לימודיו עבד כמכונאי. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם נטל אחריות מלאה על העבירות עליהן עומד לדין, הביע חרטה על מעשיו ותיאר פגיעה קודמת מצד המתלונן שהיוותה בסיס להתנהגותו. הנאשם שלל רצון לפגיעה ממשית במתלונן וטען כי התכוון רק להפחידו. לדבריו החזיק בסכין על מנת לגרום נזק לצמיגי הרכב ונופף בה משחש מאויים על ידי המתלונן והאחרים שדלקו אחריו. הנאשם התקשה להסביר את החזקתו בסכין מנתחים בארנקו.

שירות המבחן מעריך כי מעורבותו של הנאשם בעבירות היתה על רקע מאפייני אישיותו, בהן סף תסכול נמוך, התנהגות אימפולסיבית ואלימה במצבי לחץ, ומצבים אחרים בהם חש פגיעה בערכו העצמי. להערכת שירות המבחן מחויבותו למשפחה המורחבת (הסכסוך החל בין המתלונן לבין דודו של הנאשם-א.ח.), והקודים התרבותיים עליהם גדל עומדים גם הם בבסיס העבירות שביצע.

נוכח העובדה לפיה מדובר במעורבות ראשונה של הנאשם בפלילים, הרושם כי הוא מנהל אורח חיים תקין, נטילת האחריות, החרטה שביטא ורצונו בשינוי דפוסי התנהגותו האימפולסיביים והפוגעניים במצבי לחץ, ממליץ שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן לתקופה בת שנה, במהלכו ישתלב הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים שהורשעו בעבירות אלימות.

בתסקיר משלים מיום 21/10/14 עדכן שירות המבחן כי הנאשם שומר על מקום עבודתו, מעסיקו מעונין בהמשך העסקתו אולם היה וייעדר מהעבודה לצורך ריצוי עונש מאסר, עלול הדבר להביא לפגיעה במטה לחמו.

לפיכך, שינה שירות המבחן המלצתו וציין כי היות שמקום עבודתו של הנאשם מהווה מקור ליציבות בחייו, המסייע לו לשמור על שגרת חיים נורמטיבית ומקור לפרנסת בני משפחתו, ראוי לשקול מתן צו של"צ בהיקף 250 ₪ וצו מבחן.

דין וגזירת דין

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשם הורשע במספר עבירות המהוות מסכת עובדתית אחת ויש לראות בהן אירוע אחד בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" שאומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15) ורע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15)).

לפי סעיף 40 יג לחוק העונשין ייקבע עונש כולל לעבירות כולן.

חבלה במזיד ברכב

הנאשם הורשע ב-2 עבירות שעניינן חבלה במזיד ברכב.

הערך המוגן בעבירה זו, הינו זכותו של אדם להגנה על קניינו. במקרה שבפני מדובר בפגיעה שאינה גבוהה מאוד, נוכח הנזק שנגרם למתלונן, והתבטא בניקוב שני צמיגים ברכבו.

בחינת הענישה הנוהגת בעבירה של חבלה במזיד ברכב מעלה כי בתי המשפט נוטים להטיל עונשים הכוללים רכיב של מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, כאשר בדרך-כלל נילוה לעבירה זו ביצוע עבירות נוספות (ראו והשוו למשל: עניין נימר לעיל; ת"פ (רחובות) 47403-12-12 מדינת ישראל נ' מדהלה (14/5/2014); ת"פ (טבריה) 3274/05 מדינת ישראל נ' זדה (6/12/2006)).

בתפ"ח (מחוזי-נצרת) 51985-05-14 מדינת ישראל נ' יוסף (ניתן ביום 29/12/14) הורשע הנאשם, בחור צעיר נעדר עבר פלילי בעבירות שעניינן חבלה במזיד ברכב והחזקת סכין בכך שעצר רכבו של המתלונן, יצא מרכבו כשהוא אוחז בסכין, באמצעותה חתך שניים מצמיגי רכבו של המתלונן. בית המשפט אישר הסדר הטיעון והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

בת"פ (מחוזי-נצרת) מדינת ישראל נ' עזרן (ניתן ביום 16/6/13), הורשע הנאשם בעבירות מטרד לציבור, חבלה במזיד לרכב ושכרות (לפי סעיף 193 לחוק העונשין) בכך שפיזר עשרות אבנים גדולות על כביש מס' 90, כתוצאה מכך נגרם נזק לצמיג של אחד מכלי הרכב שנסעו במקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר והשית עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בשיקוליו נתן בית המשפט משקל לעברו המכביד של הנאשם ולכך שהינו מוכר כבעל נכות נפשית.

בת"פ (שלום-י-ם) 32191-04-12 מדינת ישראל נ' אלפרון (ניתן ביום 15/7/13) הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירות של חבלה ברכב במזיד, הפרעה לשוטר והחזקת סכין, בכך שדקר 4 צמיגי ניידת משטרתית. בהתחשב במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה

בעבודות שירות לבין כ-6 חודשי מאסר בפועל (בהפנותו ל: ת"פ (י-ם) 7993/08 מדינת ישראל נ' אבו עסב, ת"פ (ת"א) 3325/08 מדינת ישראל נ' רודקוב, ת"פ (ת"א) 5164-10-11 מדינת ישראל נ' שכטמן, ת"פ (אשד') 22099-04-10 מדינת ישראל נ' בלטה.

בהתחשב במידת הפגיעה בערך המוגן, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שבפניי ובמדיניות הענישה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש בעבירה זו נע בין מאסר קצר בפועל לשישה חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

עבירת האיומים

באשר **לעבירת האיומים** בה הורשע הנאשם הערך המוגן הוא הזכות לשלום הציבור והזכות לשלוות נפשו, בטחוני וחירות פעולתו של הפרט.

יפים לעניינינו הדברים שנקבעו ברע"פ 2038/04 לם נ' מד"י:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחוני וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיומים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

בחינת הפגיעה בערך החברתי המוגן, מוביל למסקנה כי מדובר בפגיעה בינונית, שכן הנאשם לא איים על חיי המתלונן או בפגיעה בגופו אלא אמר "אני אגרום לך לדבר עם עצמך, עד שתבוא אישית להתנצל בפני" ו"כמו רוח רפאים אני יופיע לך ואני אגרום לך לשלם מחיר", כשדבריו כל כוונתו היתה לגרום למתלונן להתנצל על הפגיעה בו.

לטעמי, מתחם הענישה בעבירת האיומים שבפני נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

עבירת החזקת סכין

הערך המוגן בעבירה של החזקת סכין הינה הגנה על גופו, שלומו ובטחונו של הפרט מפני תופעת הסכינאות (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל), ולמנוע מראש סיכונים העלולים להתרחש עקב שימוש אלים בסכין.

בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי ביחס למקרה הראשון בו נופף הנאשם בסכין לעבר המתלונן והאחרים, דבר העלול ללא כל קושי לגרור אחריו פגיעות בגוף. מדובר בפגיעה משמעותית בערך המוגן.

במקרה השני, שבו נמצאו בהמשך בארנקו של הנאשם 7 להבים של סכיני מנתחים, בהם לא עשה הנאשם שימוש, מדובר בפגיעה קלה בערך המוגן.

בשני המקרים לא נגרם נזק מהחזקת הסכין ואו הלהבים.

בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים שונים, החל ממאסר מותנה ועד למאסרים ממושכים בפועל בהתאם לנסיבות השונות ומידת הסיכון (רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל; רע"פ 9400/08 מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל; רע"פ 10033/08 שירזי נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מחוזי מרכז) 11-02-9095 מסארוה בן מוחמד נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מחוזי מרכז) 12-09-32376 שביטה בן פחר נ' מדינת ישראל; רע"פ 4200/12 אבו זניד נ' מדינת ישראל; ע"פ 11-08-8267 (מחוזי חיפה) סאלח סואעד נ' מדינת ישראל; ע"פ 12-08-3727 (מחוזי חיפה) בנימין איפראימוב נ' מדינת ישראל).

נוכח מידת הפגיעה בערך המוגן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע כולו, נע בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

גזירת העונש המתאים

במסגרת גזר הדין יש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם המסוים שבפני. לשם כך יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקירי שירות המבחן.

הנאשם כיום בן 26.5 שנה, הודה בביצוע העבירות, נטל עליהן אחריות וביטא חרטה כנה על מעשיו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, וזו הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין פלילי.

מדובר באדם נורמטיבי בבסיסו, בן למשפחה נורמטיבית ושומרת חוק, מקיים אורח חיים תקין ועובד למחייתו ולפרנסת בני ביתו, כאשר הוא המפרנס היחיד.

ברקע לביצוע העבירות עמד סכסוך בין המתלונן לבין בן דודו של הנאשם ולהערכת שירות המבחן, מחויבותו של הנאשם למשפחתו המורחבת כמו גם הקודים החברתיים עליהם גדל, הובילו את הנאשם לביצוע המעשים.

הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו, מבין את הכשלים באישיותו שהובילוהו לביצוע המעשים ומעונין לערוך שינוי בדפוסים אלו.

ממועד ביצוע העבירות חלפו כ-3 שנים ולא ידוע על תיקים פליליים נוספים שנפתחו נגד הנאשם.

בנסיבות הענין, ומשנתתי דעתי לנזק העלול להיגרם לנאשם בהשתת עונש מאסר ולנוכח השיקולים שהובאו לעיל, סבור אני כי עונש מאסר לא ארוך בדרך של עבודות שירות הוא העונש ההולם את המקרה שבפניי בלווית ענישה מותנת וקנס.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

הממונה יראה לקבוע מועד חדש לתחילת ריצוי עונש עבודות השירות.

2. קנס כספי בסך 2,500 ₪ אשר ישולם בחמישה תשלומים שווים החל מיום 11.9.15.

3. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעובר הנאשם משך תקופה זו עבירה בה הורשע בתיק זה.

זכות ערעור כחוק.

מזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן היום, 15 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.